

چون آنقدر
افغانستان برای
خودشان کلاف
سردرگم بود و آنقدر
اقدامات فرهنگی
و اجتماعی شان
دارای خطا و
غیرمنطبق با
زیرساخت و
بستر اجتماعی
افغانستان بود که در
همان جا نتوانست
اثر جدی بگذارد
چه برسد به اینکه
بخواهد این اثر را به
یک موج منطقه‌ای
تبدیل کند

استادیوم می‌خواند و تماشاچی‌ها دست می‌زنند با انواع و اقسام دوربین‌ها
فیلمبرداری می‌شود با بالاترین کیفیت، این نشان می‌دهد یک فکری یا یک
برنامه‌ای پشتش است که نمایشی را مخابره کند.

یک جای دیگری هم بود که در سال‌های اخیر اتفاق افتاد و من خودم احساس
می‌کردم ممکن است تبدیل به جریان بشود، روند چاپ آثار و کتبی بود که
در ایران مشمول محدودیت، ممنوعیت یا سانسور می‌شدند. یکی دو عنوان
چاپ هم در بازار موفق بود اما خاموش شد.

مجموعاً خیزه‌هایی برای اینکه بخواهند اثر بگذارند برداشته شد اما چون
آنقدر افغانستان برای خودشان کلاف سردرگم بود و آنقدر اقدامات فرهنگی
و اجتماعی شان دارای خطا و غیرمنطبق با زیرساخت و بستر اجتماعی
افغانستان بود که در همان جا نتوانست اثر جدی بگذارد چه برسد به اینکه
بخواهد این اثر را به یک موج منطقه‌ای تبدیل کند. غربی‌ها واقعاً نگاه‌شان
در سال‌های اول این بود که یک جریان اجتماعی فرهنگی و یک نظام الگو
ایجاد می‌کنند و این مثل یک موج منطقه را تحت تأثیر قرار می‌دهد. برای
عراق هم چنین فکری می‌کردند و می‌گفتند ما کشور الگو ایجاد می‌کنیم و
باید خاورمیانه را با استفاده از این دو تا کشور در اختیار بگیریم.

اما اینکه ارزش‌ها و هنجارهای پایدار مردم منطقه را نمی‌شناختند باعث

